

T.C. CUMHURBAŞKANI'NA AÇIK MEKTUP !

Siz sırça sarayınızda , devlet gücünü arkanıza alarak , banka hesaplarınızı kabartarak altın taslarınızla şerbetinizi içerken , çocuklarınıza “küçük” bir hediye alırken – çocuklarınızı “güvenli” yerlerde “vatani” görevlerini yaptırırken ; her bir günde asker-gerilla ölümleri yaşıyor ve dahi her bir günde dünyada 26 bin ÇOCUK , Türkiye’de 150 ÇOCUK açlıktan ÖLÜYOR. Siz , bir yudum (5 saniye) şerbet içtiğinizde bir çocuk açlıktan ölüyor. (Bu istatikselsel bilginin güvenilirliği yok. Çünkü dünyayı bu felaket sarmalının içine sürükleyenlerin yaptırdığı araştırmaların bir aktarımıdır bu.) Ayrıca bu ölümlerde Kürt Çocukların oranının daha fazla olduğunu çok iyi biliyorsunuz ! Onun için başka diyarlara gidip de (Kandahar – Somali vd.) topraklarımızdaki akan kanı unutturacağınızı sanıyorsanız ,burnunuzun ucunu göremiyorsunuz demektir. Hatırlatayım : Ölülerimize dahi işkence yapmaktan zevk alan – sapık – güvenlik teşkilatınız bununla da yetinmeyip başımızı gövdemizden ayırıp , önünde hatıra fotoğrafı çektirirler. Bu da yetmez kulaklarımızı kesip koleksiyon yapacak kadar ileri giderler. Bu da yetmez ; ölümlerimize tecavüz ederler. Bazılarını - içim cam kırığı acılarla dolu olarak - yazdığım vahşet , “münferit” değil , bizzat T.S.K.’nın ST 3115 (orijinali FM 3115) Doktrininde formüle edildiği KONTRA-GERİLLA taktikleridir. Bu taktikler öylesine içinize sirayet etmiş ki , bunları cezaevlerindeki – Pozantı – çocuklarımıza ve dahi Yetiştirme Yurdundaki kız çocuklarımıza uygulamaktan geri durmuyorsunuz. Gene hatırlatayım , bu çocuklarımız da KÜRT Çocuklarıydı.

Bir zamanlar ben de çocuktum. 15 yaşında bir çocukken ve ANA DİLime (Arapça) yabancıyken, 16 yaşındaki arkadaşım, sizin polisiniz tarafından, sırtından vurularak katledilmişti. Şimdi ben, 53 yaşındayım, arkadaşım ise hala 16 yaşında !

“ÇÜNKÜ , ÖLENLER ÖLDÜKLERİ YAŞTA KALIRLAR HEP” !!!

12 Eylül Askeri Cunta tarafından alındığımda da 15 yaşımıdaydım. Tıpkı dünyada her 5 saniyede bir ölen çocuk gibi çocuktum. Tam 78 gün işkenceyle , insan-dışı uygulamalarla geçti. Ben, 15 yaşımıdaydım , bana işkence yapanların en küçüğünün yaşı -ortalama- 30 idi ve en az 4-5 kişi yürütüyordu , bu , işkence seanslarını.

İlk kez o zaman tanıştım Filistin Askısıyla – Elektrik Manyetosuyla – Eski Otomobil Lastiğiyle – Tabutlukla... AÇLIK GREVLERİYLE !!!

78 gün sonra kafamda 18 dikiş , gözümün altında 8 dikiş , burnum kırılmış , çocuk vücudum değişik yerlerinden morarmış şekilde hapishaneye götürüldüm. Askerler ve gardiyanlar tarafından tekrar işkenceye yatırıldım. Söyledikleri tek şey :

“Kendi aranızda-aileyle görüştüğünde KÜRTÇE, ARAPÇA konuşmak yasak.” oluyordu. Tüm bu dönemde çocuk gözümün önünde sayısız – erkek, kadın, çocuk – insana tecavüz uygulandı. Aklıma geldikçe yüreğim kanıyor ve midemin bulanmasına engel olamıyorum.

Aileme kan bulaşan yırtık giysilerimi yolladıklarında da her 5 saniyede bir ölen çocuk gibi çocuktum.

Sahi, o zamanlar siz ne yapıyordunuz?

Gerçi, siz, "din"darlığınızın sağladığı ayrıcalıkla "futbol" oynuyordunuz. Kusuruma bakmayın, unutmuşum (!)

Oynadığınız maçlar sonrası, sıcak suyla duş alırken siz, 40 kişilik koğuşta 120 kişi kalıyorduk biz. Kullandığımız ilkel tuvalette – kaçak olarak – yağ tenekelerinde ısıttığımız sularla yıkaniyorduk. Ranzalara nöbetleşe yatıyorduk. Her sabah 5’de cop darbeleriyle uyandırılıp , koğuş havalandırmasında askeri talim yapmaya zorlanıyorduk. Her sabah..her sabah "TÜRK"lüğünüzün "nişanesi" milli marşı söylemeye zorlanıyorduk. Söylemediğimiz için de her sabah..her sabah işkence görüyorduk. Sahi, Askeri Faşist Cunta döneminden, MİLENYUM ÇAĞİna geldiğimizde TEK KİŞİLİK DEMOKRATİK DEVLET inizde değişen ne oldu?

Aramızdan ölenlerimiz oldu , aklını yitirenler oldu , sakat kalanlar oldu. Ama biz insani değerlerimizi asla yitirmedik. Ben ve benim gibiler çocuk bedenimizdeki ve ruhumuzdaki tahribatları unutmadan, o değerlere tutunarak bu günlere kadar geldik. Siz ve sizin gibiler - devlet - ise, inkar/imha gemisiyle yol almaya devam ettiniz.

Siz, benim içimdeki çocuğu öldürmeye çalıştıkça, ben, bilinçlendim. Ağaca bakmaktan ormanı göremeyenlere inat, bilinçlenerek orman içinde ağaç olmayı başardım. Bilinç seviyem yükseldikçe, ayrıntıların farkına vardım. Bu farkındalık, sorumluluğumu arttırdı. Sorumluluğum arttıkça mutsuz olmaya başladım. Yazdım, resim yaptım ve hep devletinizin insan-dışlıklarını, haksızlıklarını ortaya çıkarmaya çalıştım.

Şimdi yaşıam 53. Ama hala bir yanıam 15. Bu çocuk yanıamdan aldığım güçle, tüm coğrafyamızdaki çocukları, özelde de Kürt çocuklarının acısını –beni görmeseler de – acıam belleyip, onların yanıbaşında duruyorum. Her hapishane haberlerinde tersin tersin kanayarak ayağa kalkıyorum. Şimdi 7000 tutsak AÇLIK GREVİnde ve ÖLÜM ORUCUndalar. Her an ÖLÜMler başlayabilir. Bu dönemden de cam kırığı acılarla geçiyoruz.

Hapishane süreçlerinde sayısız kere, bedenlerimizi AÇLIK GREVLERİ – ÖLÜM ORUÇLARI na yatırdık. Bugün de yaptığınız gibi, her defasında aynı argümanlarla karşıma çıktınız.

Siz : "şov yapıyorlar..yiyorlar..içiyorlar..." diyerek manipüle etmeye çalıştıkça, tutsakların AÇLIK GREVİ direnişi, Leyla Güven şahsında 195 gününü doldurdu. Siz, bu yalanları söylerken-görmezden gelirken tutsaklar açlıklarıyla, yalnızca, kendi bedenlerinin hücrelerini yiyorlar.

1996 yılında da dönemin Başbakanı, Adalet Bakanı aynı yalanı söylüyorlardı ve görmezden geliyorlardı.

Sonra ölümler başladı. Ama yalanlar hız kesmiyordu : “Örgüt emriyle intihar ediyorlar...”

Halkın sahiplenmesi ve sokakların alev topuna dönmesi sonrasında ölümlerimizin ve yalanlarınızın altında ezildiniz.

2000 yılına gelindiğinde 20 hapishaneye aynı anda “Hayata Dönüş” adıyla HAYATTAN ALIŞ operasyonu yaptınız. Dönemin Başbakanı Ecevit de aynı yalanları ağzına pelesenk etmişti : “Gizli gizli yiyorlar, içiyorlar...”

Sonuç; yüzü aşkın ölüm , beş yüze varan sakatlık ve kalıcı hastalık. Bu yalanlarınız devlet geleneğiyle sabit olduğundan fazla söze gerek yok.

7000 tutsak süresiz - dönüşümsüz açlık grevinin 157. gününde. Siz, tıpkı cuntacı Kenan EVREN’in söylediği gibi: “Asmayalım da besleyelim mi?” mantığıyla kin kusuyorsunuz, ölüm istiyorsunuz. Daha fazla kana batmadan çekin ellerinizi kanımız üzerinden. Henüz eşikteyken bir adım geri gidin. Eşinizin Türk olmayan yanına saygı gösterin, ölümleri durdurun. Aksi halde yarın çok geç olacak !

Zira adına Türkiye denen-Kürdistan denen panteonda yaşayan Halklarımız, bu insan-dışılıkları-vahşeti-ölümleri haketmiyorlar. Analarımız an be an yaklaşan EVLAT ölümlerini haketmiyorlar.!!!

Son olarak, geçenlerde bir Kürt çocuğu patlamamış asker bombasını oyuncak sanıp kurcalayınca, bomba elinde patlamış ve çocuk parçalanarak can vermiş. Çocuğun parçalanan organları Sarayınızın İFTAR bahçesine dağılmış. Sahi, o zaman siz ne yapıyordunuz?

Gerçi, siz, altın kaplama taslarınızdan şerbetinizi yudumlayarak İFTARınızı açıyordunuz. Kusuruma bakmayın unutmuşum (!)

Sait Oral UYAN

21.05.2019

(205.gününde zorla müdahaleyle sakat bırakılan Wernicke-Korsakoff hastası)